

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนรู้จากแบบ
เข็มทิศกับการสอนที่ใช้ตัวแบบและไม่ใช้ตัวแบบ

โดย นายวิเชษฐ์ แสงดวงดี

ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา เอกโนโลยีการศึกษา

ปีที่ เสนอ 2539

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนรู้จาก
แบบเข็มทิศกับการสอนที่ใช้ตัวแบบและไม่ใช้ตัวแบบ ภายหลังเรียนหัวข้อ “การล้างฟิล์ม”
ในรายวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

โดยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งลงทะเบียนรายวิชาการถ่ายภาพและ
ภาพยนตร์เบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง
แบบง่าย แล้วจึงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน
ตามรูปแบบของการวัดผลเมื่อสิ้นสุดการทดลอง (post-test only control group
design) โดยกลุ่มทดลองเรียนจากวิธีกับการสอนที่ใช้ตัวแบบและกลุ่มควบคุมเรียนจาก
วิธีกับการสอนที่ไม่ใช้ตัวแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยประกอบด้วย
แบบเข็มทิศกับการสอนที่ใช้ตัวแบบ เทปวิธีกับการสอนที่ไม่ใช้ตัวแบบ และ แบบทดสอบ
วัดผลลัพธ์ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.81 สำหรับรูปแบบการวิจัยเป็นแบบการวัดผลเมื่อ

ลี่นสุ่มการทดลอง (post-test only control group design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากแบบปั๊บตันก่อนการสอนก็ไม่ใช้ตัวแบบมีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านพูดคิดสูงกว่า กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากแบบปั๊บตันก่อนการสอนก็ไม่ใช้ตัวแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกายต้น 0.05 หรือกล่าวโดยสรุปตัวแบบปั๊บตันก็มีประสิทธิภาพต่อการเพิ่มผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านพูดคิดสูง